

**CONCURSUL PENTRU OCUPAREA UNUI POST DE CONSILIER JURIDIC –
PERSONAL CONTRACTUAL LA SERVICIUL SECRETARIAT ȘI RELAȚII PUBLICE**

**VARIANTA I
BAREM**

I. Drept civil - 40 pct.

1. Acțiunea revocatorie. Noțiune. Condiții. Prescripția. Efecte.

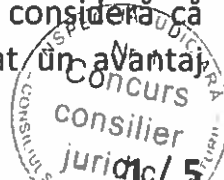
A. Noțiune - 10 pct.

- dacă dovedește un prejudiciu, creditorul poate cere să fie declarate inopozabile față de el actele juridice încheiate de debitor în fraudă drepturilor sale, cum sunt cele prin care debitorul își creează sau își mărește o stare de insolvabilitate. (5 pct.)

- un contract cu titlu oneros sau o plată făcută în executarea unui asemenea contract poate fi declarată inopozabilă numai atunci când terțul contractant ori cel care a primit plata cunoștea faptul că debitorul își creează sau își mărește starea de insolvabilitate. (5 pct.)

B. Condițiile acțiunii revocatorii - 20 pct.

- a) Prejudiciul suferit de creditor ca urmare a încheierii actului juridic de către debitor. Această cerință presupune un prejudiciu personal și actual al creditorului constând în faptul că debitorul și-a creat sau și-a mărit o stare de insolvabilitate prin încheierea actului juridic. (5 pct.)
- b) Fraudă debitorului. Cuprinde nu numai intenția directă de a-l prejudicia pe creditor, ci și simpla cunoaștere de către acesta a faptului că își provoacă sau își agravează starea de insolvabilitate. (5 pct.)
- c) Complicitatea terțului la fraudă. Această cerință este specificată exclusiv în privința contractelor cu titlu oneros sau a plății făcute în executarea unui asemenea contract. Cu referire la actele cu titlu gratuit, legea consideră că fraudă debitorului este suficientă, întrucât terțul are de apărut un avantaj.

patrimonial gratuit, spre deosebire de creditor, care are de evitat un prejudiciu.
(5 pct.)

Condiții privitoare la creanță

- creanța trebuie să fie certă la data introducerii acțiunii. (2,5 pct.)
- caracterul cert al creanței presupune ca aceasta are o existență sigură și că nu este stinsă la data formulării acțiunii revocatorii. (2,5 pct.)

C. Termen de prescripție - 5 pct.

Dacă prin lege nu se prevede altfel, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul ce rezultă din actul atacat.

D. Efectele admiterii acțiunii - 5 pct.

- actul atacat va fi declarat inopozabil atât față de creditorul care a introdus acțiunea, cât și față de toți ceilalți creditori care, putând introduce acțiunea, au intervenit în cauză; aceștia vor avea dreptul de a fi plătiți din prețul bunului urmărit, cu respectarea cauzelor de preferință existente între ei. (2,5 pct.)
- terțul dobânditor poate păstra bunul plătind creditorului căruia profită admiterea acțiunii o sumă de bani egală cu prejudiciul suferit de acesta din urmă prin încheierea actului; în caz contrar, hotărârea judecătorească de admitere a acțiunii revocatorii indisponibilizează bunul până la încetarea executării silite a creanței pe care s-a întemeiat acțiunea. (2,5 pct.)

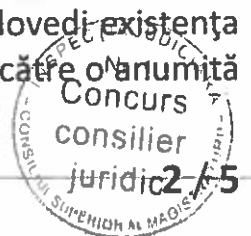
II. Drept penal - 40 pct.

1. Inducerea în eroare a organelor judiciare.

Sediul materiei - art. 268 Cod Penal - 10 pct.

(1) Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană, cunoscând că aceasta este nereală, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Nu se pedepsește persoana care a săvârșit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva celui față de care s-a făcut denunțul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt nereale.

Obiectul infracțiunii - 5 pct.

Obiectul juridic specific este reprezentat de acele relații sociale care presupun buna credință și corectitudinea celor care fac sesizări în fața organelor judiciare sau participă la activitatea de administrare a probelor. (1,25 pct.)

Ca *obiect juridic secundar* întâlnim acele relații sociale privind onoarea, demnitatea și chiar libertatea persoanei împotriva căreia se face plângerea sau denunțul ori în contra căreia se ticluiesc sau se produc probele. (1,25 pct.)

Obiectul material nu există, iar plângerea, denunțul și probele produse sau ticluite nereale reprezintă mijloace prin care se comite infracțiunea. (2,5 pct.)

Subiectul infracțiunii - 5 pct.

Subiectul activ poate fi orice persoană care îndeplinește condițiile generale ale răspunderii penale, întrucât textul de lege nu impune o condiție specială.

Participația este posibilă în toate cele trei forme, coautorat, instigare și complicitate. (2,5 pct.)

Subiectul pasiv principal este reprezentat de stat prin organele judiciare a căror activitate este periclitată și pusă în pericol de săvârșirea infracțiunii de inducere în eroare a organelor judiciare. (1,25 pct.)

Subiect pasiv secundar este persoana fizică sau juridică împotriva căreia s-a făcut plângerea sau denunțul sau împotriva căreia s-au produs sau ticluit probele nereale. (1,25 pct.)

Latura obiectivă - 10 pct.

Elementul material constă într-o sesizare penală făcută prin denunț sau prin plângere cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală sau în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană. (2,5 pct.)

Cerințe esențiale: sesizarea penală, pentru a constitui element material al acestei infracțiuni, trebuie să aibă ca obiect o faptă prevăzută de legea penală. Prin săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în sensul art.173 NCP se înțelege orice dispoziție cu caracter penal cuprinsă în legi organice, ordonanțe de urgență sau alte acte normative care la data adoptării lor aveau putere de lege. Conform art. 268 alin (1) C.pen. sesizarea penală trebuie să privească o anumită persoană, adică o persoană determinată. (2,5 pct.)

Urmarea imediată constă în starea de pericol ce se creează pentru înfăptuirea justiției, întrucât săvârșirea acestei infracțiuni, de cele mai multe ori, devine cauza unor grave erori judiciare. De asemenea, există și o *urmare secundară*, care constă în afectarea reputației unei persoane căreia i se impută, în mod nereal, săvârșirea unei infracțiuni, uneori aducându-se atingere chiar libertății persoanei, prin luarea de organele judiciare aflate în eroare a unor măsuri preventive sau prin pronunțarea unor condamnări la pedeapsa închisorii în regim de detenție. (2,5 pct.)

Legătura de cauzalitate rezultă întotdeauna din materialitatea faptei. (2,5 pct.)

Latura subiectivă - 2 pct.

Forma de vinovăție cu care se săvârșește această infracțiune este intenția directă sau indirectă.

Formele infracțiunii - 2 pct.

Actele de pregătire și tentativa sunt posibile, dar legea nu pedepsește decât forma consumată. Infracțiunea se consumă în momentul în care denunțul, plângerea sau probele sunt aduse la cunoștința organelor judiciare competente.

Variantele agravante – 2 pct.

Fapta este mai gravă atunci când se realizează prin producerea sau ticluirea de probe nereale, în scopul de a dovedi existența unei fapte prevăzute de legea penală ori săvârșirea acesteia de către o anumită persoană. Pentru a se reține infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare prevăzută de art. 268 alin. 2 NCP este necesar să preexiste o învinuire nedreaptă și cel care produce sau ticluiește probe nereale să știe că învinuirea este nereală.

Sanțiuni - 2 pct.

Infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare în varianta tip se pedepsește cu închisoarea alternativ cu pedeapsa amenzii, iar în varianta agravantă, pedeapsa este închisoarea.

Cauze de nepedepsire - 2 pct.

Nu se pedepsește persoana care a săvârșit inducerea în eroare a organelor judiciare, dacă declară, înainte de reținerea, arestarea sau de punerea în mișcare

a acțiunii penale împotriva celui față de care s-a făcut denunțul sau plângerea ori s-au produs probele, că denunțul, plângerea sau probele sunt nereale.

III. Organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare - 20 pct.

1. Atribuțiile privind lucrările de registratură.

Atribuțiile privind lucrările de registratură sunt următoarele:

- a) primirea, înregistrarea și repartizarea sesizărilor și corespondenței adresate Inspecției Judiciare. **(4 pct.)**
- b) identificarea existenței unor sesizări similare cu sesizările nou-primate; în acest sens se efectuează verificări în sistemul de evidență a sesizărilor și se întocmește un referat privind rezultatul verificării. **(4 pct.)**
- c) pregătirea dosarelor și realizarea circuitului acestora în cadrul Inspecției Judiciare. **(2 pct.)**
- d) transmiterea solicitărilor de relații necesare soluționării lucrărilor de inspecție. **(2 pct.)**
- e) înaintarea dosarelor la Consiliul Superior al Magistraturii sau la instanțele de contencios administrativ. **(2 pct.)**
- f) pregătirea și transmiterea corespondenței la compartimentul responsabil cu expedierea acesteia. **(2 pct.)**
- g) păstrarea în bună stare a dosarelor și registrelor Inspecției Judiciare. **(2 pct.)**
- h) eliberarea copiilor de pe înscrisurile din lucrările în curs de soluționare ale Inspecției Judiciare și restituirea înscrisurilor originale. **(2 pct.)**

Comisia de concurs

10

